

familie, man skal se på. Alle vi, der på godt og ondt har lidt kendskab og tilgang til kommunerne, ved jo godt, at det ikke er altid, at kommunerne er helt perfekte.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:23

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, selvfølgelig er det ikke altid, at kommunerne er helt perfekte. Det er i øvrigt ikke altid, at vi herinde er helt perfekte.

Jeg forstår i øvrigt godt, hvor fru Lone Dybkjær politisk vil hen ved at sige, at der aldrig har eksisteret så centralistisk en regering. Lad os nu komme til sagen: Det her emne har ikke godt af at blive styret centralt. Det skal styres derfra, hvor man er tæt på borgerne, og selvfølgelig skal kommunerne da have redskaberne. Et redskab er, at de har nogle gode alkoholbehandlingssteder, hvor de kan sende folk hen, og at de ikke sender dem hen til nogen, der er nogle fustaster, som vi har set på tv at nogle også er. Og selvfølgelig skal kommunerne da have redskaberne til at kunne sende folk i familieorienteret behandling, for det virker også godt i nogle sammenhænge.

Men den her forespørgsel handler om, at vi skal fastsætte centrale regler for arbejdet frem for at lade kommunerne fastsætte, hvilke konkrete behandlingsmetoder de vil have.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil godt følge lidt op på fru Lone Dybkjærs spørgsmål, for ministeren var jo netop selv inde på – brugte faktisk en del af sin tale på – at fortælle om den her MTV-rapport, som er kommet, og som netop fortæller om kvaliteten inden for alkoholbehandling eller mangelen på samme. Ministeren fortæller også, at det så har medført, at man har sendt endnu en vejledning til kommunerne om, at de skal være opmærksomme på kvalitetskriterierne, når de laver aftaler med behandlingssteder på alkoholområdet og i øvrigt også på andre områder. Alligevel ser vi netop, som ministeren selv var inde på, at kommunerne altså sender folk i behandling hos fustaster – jeg tror, det var det ord, ministeren brugte – og

vi ser, at folk ender nogle steder, hvor det bare ikke er godt nok.

Derfor vil jeg spørge ministeren: Altså, hvis vi skal tale om centralisering, hvornår kommer der så nogle lidt mere klare kvalitetskriterier, eller følger man overhovedet op på de vejledninger, man sender ud til kommunerne, og på, om de rent faktisk tager dem til efterretning og bruger dem?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Altså, der er jo metodefrihed ude i kommunerne, men det er jo en central opgave at sørge for en autorisationsordning for alkoholbehandling – det kan godt være, at det skal være i et andet regi end en egentlig autorisationsordning – og den opgave har jeg taget på mig for lang tid siden. Jeg kender ikke lige status på sagen i dette hellige øjeblik, men der har i hvert fald været et møde mellem mig og Erik Fabrin om netop dette spørgsmål, og efterfølgende har KL og mit ministerium på embedsmandsniveau drøftet, hvorledes man sikrer, at kommunerne sender deres borgere hen et sted, hvor der er en vis kvalitet i tingene.

Jeg vil meget gerne sende et skriftligt svar til Sundhedsudvalget om, hvad status er på det, for det er vi i gang med, og det er lang tid siden, at vi er gået i gang med det.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det sidste, at få sådan en status, er jeg da helt overbevist om at Sundhedsudvalget gerne vil tage imod, for tendensen, som det virker ude i kommunerne, er jo indimellem i hvert fald, at den metodefrihed, man har i kommunerne, til at finde et individuelt behandlingstilbud til de personer, der nu er der, nogle gange mere handler om, hvad der er billigst, end nødvendigvis om, hvad der er bedst for den enkelte. Og det betyder jo, at nogle af de organisationer, som ministeren selv var inde på, Blå Kors og andre, oplever, at der er et fald i anvisningen af døgnbehandling, at der er et fald i forhold til at gøre noget for at samle dem, der har det allerværst, op, og at der måske også er et fald i forhold til at